

**Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.231/2020/5.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Nyitrai Károly ügyvéd (**cím**) által képviselt **I. rendű felperes (cím)** I. rendű és **II. rendű felperes (cím)** II. rendű felpereseknek - a dr. Pethő Róbert ügyvéd (**cím**) által képviselt **alperes (cím)** alperes ellen elmaradt munkabér tárgyában indult perében a ... Környéki Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 33.M.70.033/2020/12-I. számú - 13. sorszámon kijavított - ítéletével szemben az alperes által 14. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperesek keresetét elutasítja. Az alperes perköltség és illetékfizetési kötelezettségét mellőzi.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 150.000 (százötvenezer) forint, míg a II. rendű felperest, hogy 100.000 (százezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül.

A le nem rótt 423.229 Ft (négy százhuszonháromezer-kétszázhuszonkilenc) forint kereseti és 564.305 (ötszázhatvannégyezer-háromszázöt) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az általa megállapított tényállás

- [1] A ... Környéki Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma a megismételt eljárásban a 2020. július 10. napján hozott 33.M.70.033/2020/12-I. számú, és 2020. július 22-én kelt 13. sorszámu végzésével kijavított ítéletével kötelezte az alperest, hogy az I. rendű felperesnek 4.325.820 forintot és ennek késedelmi kamatát, valamint 391.335 forint perköltséget, míg a II. rendű felperesnek 2.727.996 forintot és kamatát, valamint 256.187 forint perköltséget fizessen meg. Egyben kötelezte az alperest az eljárással felmerült 293.808 forint eljárási illeték viselésére.
- [2] Az elsőfokú bíróság a ... Környéki Törvényszék 8.Mf.20.615/2018/6. számú végzése alapján megismételt eljárásban a kiegészített bizonyítási eljárás alapján az alábbi tényállást állapította meg.
- [3] Az I. rendű felperes 2007. augusztus 15-től állt munkaviszonyban az alperessel kármegelőzési felelős munkakörben. Munkavégzésének helye az alperes ... telephelye, személyi alapbére 87.300 forint, alpbér pótléka 17.400 forint volt. 2007. november 13-tól személyi alapbére 97.000 forintra, 2008. augusztus 1-jétől 125.000 forintra emelkedett. 2009. július 01-jétől munkaköre kármegelőzési felelős és CCTV operátorra, míg személyi alapbére 2009. október 01-jétől 127.000 forintra módosult. A 2012. március 01-jétől hatályos módosítás alapján a munkaköre kármegelőzési felelősre, az alapbére 136.700 forintra változott, és munkavégzési helyeként a munkáltató ... és ...

megyei telephelyei kerültek megjelölésre. 2013. július 01-jétől alapbére ismét módosult, 145.900 forintra emelkedett.

- [4] A II. rendű felperes 2004. február 16-tól állt munkaviszonyban az alperessel kármegelőzési felelős munkakörben, havi 58.500 forint személyi alapbérért és 17.400 forint szakképzési pótlék díjazásért. A ... áruháza műszaki átadásáig munkavégzési helye változó, majd azt követően az alperes ... telephelye volt. 2004. május 16-tól személyi alapbére 65.000 forintra, majd 2004. október 4-től a munkakör módosulásával együtt (biztonsági osztályvezető és pénztáros) 153.000 forintra, míg szakképzési pótléka 34.800 forintra emelkedett oly módon, hogy munkavégzésének helye változó lett és első munkavégzési helyeként az alperes ... telephelye került megjelölésre. 2005. január 2-től személyi alapbére 170.000 forintra, majd 2005. június 1-jétől 205.200 forintra, a szakképzési pótléka 44.800 forintra, 2005. július 01-jétől személyi alapbére 215.500 forintra, 2007. január 01-jétől 254.100 forintra, 2007. július 01-jétől 277.000 forintra, 2008. augusztus 01-jétől 331.500 forintra emelkedett. 2008. október 01-jétől munkaköre kármegelőzési és biztonsági osztályvezető munkakörre változott. 2012. július 01-jétől személyi alapbére 341.500 forintra, munkavégzésének helye az alperes ... telephelyére módosult, majd a 2013. július 01-jei ismételt módosítás értelmében alapbére 348.400 forintra változott.
- [5] Az I. rendű felperes 2009. augusztus-szeptemberétől, míg a II. rendű felperes 2010. júliusától a ... Szakszervezetének (a továbbiakban: ...) függetlenített szakszervezeti vezetői lettek.
- [6] 2014. december 16-án mindkét felperes munkaszerződése módosításra került oly módon, hogy 2014. december 17. napjától az I. rendű felperes munkaköre senior érdekképviselői specialista, míg a II. rendű felperesé junior érdekképviselői specialista munkakörre változott, munkavégzésük helyeként Magyarország területe került megjelölésre. A munkaszerződés-módosítások 8. pontja értelmében a felek megállapodtak abban, hogy az I. rendű felperes esetében az alapbér 545.900 forintra módosul, míg a II. rendű felperes kapcsán a felek rögzítették, hogy a havi alapbére 2014. július 15-től 348.400 forint. A munkáltató mindkét felperes esetében kötelezettséget vállalt arra, hogy a munkabérüket évenként felülvizsgálja a béremelési időszakban, és az átlag béremelés százalékának mértékében emeli meg azt.
- [7] 2016. január 20-án a felperesek és munkáltatójuk között közös megegyezés alapján ismételt módosításra kerültek a munkaszerződések. A felek megállapodása alapján az I. rendű felperes személyi alapbére 2016. február 01-jétől 579.500 forintra, míg a II. rendű felperesé 367.200 forintra emelkedett, egyben a munkáltató kötelezettséget vállalt arra, hogy a munkavállalók munkabérét évenként felülvizsgálja a béremelési időszakban, és az átlag béremelés százalékának mértékében emeli meg azt.
- [8] Az I. rendű felperes alapbére 2018. július 01-jétől munkaszerződés-módosítás nélkül 602.000 forintra, a II. rendű felperesé 382.000 forintra emelkedett.
- [9] A felperesek a 2014. december 16-i munkaszerződés-módosítással kapcsolatban tanú 2 HR és kommunikációs igazgatóval és tanú 3 munkaügyi specialistával egyeztettek, és azt az alperes részéről tanú 2 írta alá. A 2016. január 20-án kelt munkaszerződés- módosítás körében az egyeztetést tanú 1 kiskereskedelmi HR vezetővel folytatták a felperesek, aki egyben alá is írta az okiratot.

- [10] A felperesek elmaradt béremelés kapcsán bejelentett igényére 2015. december 8-án e-mailben válaszolt **M.A.** junior munkaügyi specialista. Ebben azt rögzítette, hogy 2015-ben a felperesek besorolási bére a piaci átlag felett volt, emiatt nem voltak jogosultak béremelésre. Ugyanakkor 2014. évre a munkáltató utólag rendezni kívánta az elmaradt béremelést oly módon, hogy mivel a felperesek a megadott időszakban nem rendelkeztek „teljesítményértékelési színnel”, esetükben a kék teljesítményre járó 3 %-os béremeléssel kíván számolni a munkáltató. A felperesek nevében az I. rendű felperes 2015. december 11-én írt válaszelevelében úgy nyilatkozott, hogy a 3 %-os béremelést el tudják fogadni.
- [11] A 2016. évi béremeléssel kapcsolatosan 2016. augusztus 18-án **M.A.** e-mailben arról tájékoztatta a felpereseket, hogy 2016/2017. évben átlagosan 11 %-os bérrendezést hajtott végre a munkáltató az áruházakban és a boltokban dolgozók körében, és átlagosan 8 %-os bérrendezést a logisztikai központok munkavállalóinál. A központi irodákat (... és ...) - ahová a felperesek tartoznak - sem béremelés, sem bérrendezés nem érintette, így a munkáltatónak nem áll módjában megemelni a felperesek személyi alapbérét.
- [12] Az alperesnél az országos éves bérfejlesztés mértéke 2016. július 01-jétől 8,7 %, 2017. július 01-jétől 11,4 %, 2018. július 01-jétől 6,4 %, 2019. július 01-jétől 6,3 %-os volt.
- [13] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42. § (2) bekezdés b) pontja, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:8. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdése alapján alaposnak találta a felperesek keresetét.
- [14] A felperesek béremelésére vonatkozóan az azonos szövegezésű, 2014. december 16-án kelt munkaszerződés-módosítás 8. pontja és a 2016. január 20-án kelt munkaszerződés- módosítás kapcsán a felek szerződéses akaratát vizsgálva, az egyeztetéseknél eljáró tanú 2 és tanú 3, valamint a módosításokat aláíró tanú 1 tanúvallomásának tulajdonított jelentőséget. A további tanúvallomásokat (tanú 5, **tanú 6** és **tanú 4**) azért nem találta mérvadónak, mert az említett tanúk a szerződésmódosítási folyamatokban nem vettek részt.
- [15] Rögzítette, hogy a munkaszerződés-módosításoknál az alperes részéről eljáró tanú 2 és tanú 1 tanúvallomása nem támasztotta alá azt az alperesi állítást, hogy a felperesekkel azt közölték, hogy a központi irodában végrehajtott átlagos éves béremelésben részesülnek. Továbbá a felperesek a munkaszerződés-módosításokból sem tudhatták, hogy a központi iroda állományába tartoznak, és ezért a kialakult gyakorlat szerint az ott végrehajtott béremelésben részesülnek. Így nem találta megállapíthatónak, hogy a felpereseknek a munkaszerződés módosítás megkötésekor az átlag béremelésen a központi irodában végrehajtott átlagos éves béremelést kellett érteniük. Ugyanakkor tanú 3 tanúvallomása - aki a munkaszerződés-módosításokat készítette - alátámasztotta a felperesek perbeli állítását, miszerint a munkaszerződés-módosítás 8. pontja az alperesnél végrehajtott országos béremelést jelentette. Alaposnak találta a felperesek azon hivatkozását is, hogy nincs jelentősége a munkaszerződés-módosítás tartalmára nézve a felpereseknek, mint szakszervezeti vezetőknek az alperessel folytatott bértárgyalásokon képviselt álláspontjának, mivel a felperesekkel - teljesítményértékelés hiányában - egyedi megállapodást kötött az alperes. Ezért a kereseti kérelmekkel egyezően marasztalta az alperest az elmaradt munkabérek kifizetések kapcsán.

- [16] A pertárgy értékét a Pp. 24. § (1) bekezdése alapján 7.053.816 forintban állapította meg, a pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alap és a megismételt eljárásban felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a szerint számított perköltség megfizetésére. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított illeték viselésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperes.

Az alperes fellebbezése

- [17] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel és a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján annak megváltoztatásával a felperesek keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül állapította meg, a bizonyítékokat a logika szabályaival ellentétesen és nem okszerűen értékelte, így téves jogi következtetésekre jutott.
- [18] Fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy a megismételt elsőfokú eljárásban a felperesek igényük megalapozottságát az őket terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére bizonyítani nem tudták. Véleménye szerint az a körülmény, hogy tanú 5, **tanú 6** és **tanú 4** tanúk nem vettek részt a felperesekkel való munkaszerződés-módosítást érintő egyeztetéseken, még nem vonja kétségbe a tanúk azon nyilatkozatát, hogy országos átlagos béremelésben egyetlen munkavállaló sem részesült az alperesnél. Ennek indoka ugyanis az, hogy az alperesnél ismeretlen az országos béremelés fogalma. Az elsőfokú bíróság meggyőző indokát nem adta annak, hogy ezen tanúvallomásokat miért nem találta „mérvadónak”. Helytelenül mérlegelte álláspontja szerint a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság, amikor is tanú 2 és tanú 1 tanúvallomásával szemben ítéletét tanú 3 tanú nyilatkozatával indokolta, a tanúk közötti egyeztetés ugyanis nem vezetett eredményre. Hangsúlyozta továbbá, hogy az országos éves béremelés fogalmilag nem azonos az országos átlagos béremeléssel. Ugyancsak kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte tanú 2 tanúvallomásának arra vonatkozó részét, hogy a felperesek mivel a központi irodának voltak az alkalmazottjai, így a központi iroda átlag béremelésében részesültek. Ezzel egyező volt tanú 1 tanúvallomása is, melyet nem tesz súlytalanná az a körülmény, hogy a tanú sok év elteltével nem emlékezett arra, hogy a munkaszerződés-módosítására milyen körülmények között került sor.
- [19] Megismételte azon perbeli álláspontját, miszerint a felperesek a központi állományhoz tartoztak - amit **M.A.** tanúvallomása is egyértelműen alátámasztott - és béremelés akkor illette volna meg őket, ha nem ebbe az állományba tartoznak. Mindezeket megerősíti az a körülmény is, hogy a felperesek szakszervezeti tisztségviselők, akik rendszeresen foglalkoznak bérkérdésekkel, bértárgyalásokon vesznek részt, így tisztában voltak azzal a munkáltatói gyakorlattal, hogy az alperes nem használta az átlag béremelés jogi fogalmát és erre vonatkozó gyakorlatot sem alkalmazott.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokolása

- [20] Az alperes fellebbezése alapos.
- [21] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal tartotta szükségesnek kiegészíteni.
- [22] A ... - amelynek vezetői a felperesek - 2016. április 11-én tette meg a 2016. évi bérfejlesztési javaslatát, amelyben az áruházi és online munkavállalók részére VL1, VL2 munkakörökben, valamint a csoportvezetői, az osztályvezetői munkakörök és a JG2 munkakörök vonatkozásában 15,

12, 10, illetve 18-20 %-os átlagos bérfeljesztést kérve az alperestől. Egyben mellékelte a bémátrix szerinti táblázatba foglalt, munkakörökre lebontott bérfeljesztést tartalmazó javaslatát is.

- [23] Az alperesnél 2016. július 01-jén lépett hatályba a bérmegállapításra vonatkozó munkáltatói szabályzat egy éves határozott időtartamra azzal, hogy amennyiben az egy év lejártát követően a munkáltatói jogkör gyakorlója a helyben szokásos módon nem ad ki újabb szabályzatot vagy nem tesz intézkedést, a szabályzat újabb egy évre hatályba lép. A szabályzat a kiskereskedelmi munkakört betöltő munkavállalókra terjed ki azzal a céllal, hogy meghatározott munkakörben foglalkoztatott munkavállalók a szabályzatban rögzített alapelvek alapján és eljárások szerint azonos bérmegállapításban részesüljenek. A szabályzat a kiskereskedelmi munkakörök munkaköri szintekre, illetve az áruházak bérzónákba való besorolását, a területi alapú bérkiegészítés bérzónák szerinti összegét, a kiskereskedelmi áruházak bémátrixát, a raktári munkakörök raktári szintre való besorolását, a raktárakra vonatkozó bémátrixot és a szakképesítést preferáló munkakörök táblázatát tartalmazza. A szabályzatot közép-európai szervezetfejlesztési és javadalmazási vezetőként tanú 5, és jogtanácsosként **tanú 4** is jóváhagyta.
- [24] A felperesek 2016. augusztus 2-án készült, 2016. július havi munkabérjegyzékén a ... Központ szerepel kifizetőhelyként. A felperesek függetlenített szakszervezeti tisztségviselőként teljesítményértékeléssel nem rendelkeztek.
- [25] A másodfokú bíróság az így kiegészített tényállást tekintette ítélezése alapjául és a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a releváns tényállást részben hiányosan, de túlnyomórészt helyesen tárta fel, azonban a bizonyítékok értékelésével, az azokból levont jogi következtetésekkel és érdemi döntésével - a fentebb kiegészített tényállás mellett - nem értett egyet.
- [26] Az elsőfokú bíróság **M.A.** tanúvallomása alapján találta igazoltnak, hogy a felperesek nem a központi iroda állományába tartoztak, és a kereseti kérelmek alapjául szolgáló munkaszerződés-módosítások értelmezésénél tanú 3 tanúvallomása alapján jutott arra a következtetésre, hogy a peres felek akarata nem a központi irodában végrehajtott átlagbéremelésre, hanem az országos átlagbéremelésre vonatkozott. Helyesen mutatott rá azonban az alperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul nem vette figyelembe a megismételt eljárásban meghallgatott tanúk - per eldöntése szempontjából releváns - nyilatkozatait.
- [27] A peres felek között nem volt vitatott, hogy a perbeli munkaszerződés-módosításokat tanú 3 készítette elő, aki egyben részt is vett az e körben folytatott egyeztetéseken. A döntés meghozatalára és a munkaszerződés-módosítások aláírására azonban jogosultsággal nem ő, hanem a munkáltatói jogkör gyakorlója bírt, 2014. december 16-án ez a személy tanú 2, míg 2016. január 20-án tanú 1 volt.
- [28] A másodfokú bíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy az Mt. 31. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 6:8. § (1) bekezdése a jognyilatkozatok értelmezése körében a nyelvtani értelmezés mellett a nyilatkozó feltehető akaratának is jelentőséget tulajdonít. A munkaszerződés-módosítások jelen perben vitatott 8. pontja a munkabér évenkénti felülvizsgálatát, és ennek eredményeként az alperesi munkáltató által fizetendő béremelés mértékét érintette. Ennek megfelelően a béremelésre

vonatkozó szerződéses megfogalmazás vizsgálata során nem lehetett eltekinteni az alperes struktúrájától, munkavállalói körében alkalmazott béremelési-bérrendezési elveitől, gyakorlatától akkor sem, ha a munkáltató a felperesekkel nem vitatottan egyedi megállapodást kötött. E körben pedig nem volt mellőzhető tanú 1, tanú 2, tanú 5, **tanú 6** és **tanú 4** tanúk nyilatkozata.

[29] Azt a felperesek nem vitatták, hogy az alperes három üzleti egységre tagolódik, a raktárakra, az áruházakra és a központi irodára. Az említett tanúk egybehangzó vallomása alapján azt lehetett megállapítani, hogy a három területen eltérően, egymástól függetlenül működik a bérkorrekció, a munkaerőpiaci helyzet és az adott munkavállaló teljesítményének figyelembevételével. tanú 1 és **tanú 6** tanúk elmondták, hogy a központi iroda szervezeti egységnél - az ún. Head Office-nál - bérsávot alkalmaz a munkáltató, míg a raktárakra és az áruházakra pontos „bérbeállítás van” (33.M581/2018/26. jkv. 2. o. 8. bek.), évente bérrendezési szabályzatot ad ki az alperes (33.M581/2018/10. sz. jkv. 3. o. 2. bek.). Mindezekről a felpereseknek szakszervezeti tisztségviselőként - nem vitatottan - tudomásuk volt. Ebből nyilvánvalóan és értelemszerűen következik a másodfokú bíróság álláspontja szerint, hogy a felpereseket az alperes szervezeti struktúrájába be kellett sorolni, függetlenül attól, hogy függetlenített szakszervezeti tisztségviselőként dolgoztak, egyedi, ún. senior érdekképviselői és junior érdekképviselői vezető munkakör megjelöléssel. A perben meghallgatott tanúk mindegyike, így tanú 3 is egybehangzóan állította ezt, szemben a felperesek állításaival. tanú 3 is úgy nyilatkozott ugyanis, hogy a felpereseket „a Head Office-ból ismerem”, a központi struktúrába kerültek senior érdekképviselői és junior érdekképviselői vezető munkakörben (33.M.581/2018/7. sz. jkv 8. o.). Továbbá **M.A.** tanúvallomása szintén nem cáfolja a felperesek központi állományba tartozását, mivel a másodfokú bíróság megítélése szerint az a körülmény, hogy a felperesek munkabére a központi iroda költséghelyen jelenik meg, éppen azt támasztja alá, hogy a felpereseket is be kellett sorolni az alperes struktúrájába. Ennek megjelenítése pedig a munkaszerződésnek, és így a módosításnak sem kötelező tartalmi eleme az Mt. 45. § (1) bekezdése értelmében.

[30] A felek szerződéskötéskori akaratának értelmezése során a munkáltató részéről tett jognyilatkozat esetében az okiratot aláíró személyek nyilatkozatának van kiemelt jelentősége. Ez a két személy pedig tanú 2, illetve tanú 1 voltak. tanú 2 elmondta, hogy a felperesekkel azért kellett egyedi megállapodást kötni, mert nem rendelkeztek teljesítményértékeléssel az általuk ellátott feladatok alapján, és emiatt került be az átlagbéremelés megjelölés a munkaszerződés-módosításokba. Arra nézve pedig egybehangzóan nyilatkozott tanú 1, tanú 2, tanú 5, **tanú 6** és **tanú 4** a tanúvallomásuk során, hogy országos, éves átlagbéremelést az alperes soha nem alkalmazott. Ezért tanú 1 tanúvallomásának bizonyító erejét nem annulálja az a körülmény, hogy a tanú a perbeli módosítás konkrét körülményeire több év elteltével nem emlékezett, arról ugyanis egyértelműen nyilatkozott, hogy a különböző szegmensekben végrehajtott emelések átlagát senki esetében nem használják.

[31] A perben rendelkezésre álló munkáltatói szabályzat és az egybehangzó tanúvallomások alapján helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy egyébként sem béremelést, hanem bérrendezést alkalmazott munkavállalóinál. A felperesek maguk is azt állították, hogy a munkakörükhöz tartozó struktúra került figyelembevételre a korábbi években, az áruházi szegmenshez tartozó béremelést alkalmazta esetükben is a munkáltató. Az I. rendű felperes a személyes meghallgatása során azt adta elő, „amíg létezett a biztonsági operátori munkakör, addig arra a munkakörre vonatkozó béremelésben részesültem”, illetve „mivel a függetlenítésből adódóan nem végeztem a munkáltatónak munkát, ami alapján a munkámat értékelni tudta volna az alperes - ebben az időszakban kék, zöld, sárga, piros értékelés volt, majd gyenge, jó, kimagasló - pont azért, hogy ne

legyen ebből vita, született egy konszenzus, hogy az éves béremelés átlagát kapjuk meg" (33.M.581/2018/7. jkv. 2. oldal). A II. rendű felperes ezzel egyezően adta elő, hogy 2013-ban a biztonsági vezetői sátszra vonatkozó béremelésben részesült (33.M.581/2018/7. jkv. 4. oldal). Az előbbiekből, valamint abból, hogy az alperes a társaság éves átlagos béremelésének értékét nem alkalmazta, az következik, hogy a vitatott megállapodás azért volt szükséges, mert a munkáltató a felperesek teljesítményét munkavégzés hiányában nem tudta értékelni, ezért az irányadó üzleti egységhez tartozó béremelés átlagát kívánták figyelembe venni, ami jelen esetben a központnál megvalósuló béremelés átlagát jelentette.

- [32] Arra is helyesen hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy a felperesek szakszervezeti tisztségviselőként részt vettek a munkáltatóval folytatott bértárgyalásokon, így a bérrendezés folyamatával teljeskörűen tisztában voltak. tanú 3 pedig kizárólag a munkaszerződés-módosítások előkészítésében vett részt, döntéshozói jogosultság nélkül, így a Ptk. említett szabályaiból kiindulva sem következik más, minthogy a felpereseknek tudniuk kellett azt, hogy a munkaszerződésben rögzített egyedi megállapodás a központi iroda átlagát jelentette a béremelés kapcsán. A perben becsatolt bérjegyzék is azt jelzi, hogy a felperesek a központi állományhoz tartoztak, amit a felpereseknek már csak ezen okiratról kifolyólag is tudniuk kellett.
- [33] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a kereseti kérelmeket megalapozatlanságuk okán elutasította.

Záró rész

- [34] A másodfokú bíróság a pereszes felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perrel felmerült költségeinek viselésére. Ennek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (4), (5) és (6) bekezdései alapján mérsékelt összegben állapította meg, az alap-, és a megismételt eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel.
- [35] A Pp. 24. § (1) bekezdése alapján számított 7.053.816 Ft pertárgyérték figyelembevételével az Itv. 42. § (1) bekezdése, 46. § (1) bekezdése és 51. § (1) bekezdése alapján megállapított kereseti és fellebbezési eljárás illeték a pereszes felperesek munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán az állam terhén marad. Az alperes által az alapeljárásban lerótt 129.421 forint fellebbezési eljárási illeték az alperesnek pernyertessége folytán visszajár, ezt az adóhatóságtól igényelheti vissza az Itv. 80. § (1) bekezdése alapján.
- [36] A felek tárgyalás tartását nem kérték, a másodfokú bíróság a fellebbezést a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

..., 2021. január 21.

. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
bíró